

Franciszek Józef Witaszek (ur. 8 września 1908 w Śmiglu, zm. 8 stycznia 1943 w Poznaniu, zamordowany przez Niemców w poznańskim Forcie VII) - lekarz, w czasie II wojny światowej członek podziemnej organizacji bojowej Ojczyzna, szef Związku Odwetu Okręgu Poznańskiego, części Związku Walki Zbrojnej w randze kapitana czasów wojny. Pseudonimy: Warta, Kur, Myszkowski, Funiu. Odznaczony pośmiertnie Krzyżem Walecznych.

W związku małżeńskim z żoną Haliną miał pięcioro dzieci Alodię, Darię, Mariolę, Iwonę i Krzysztofa.

Maturę zdał w roku 1925 w Gimnazjum Męskim w Ostrowie Wielkopolskim. Dyplom lekarza uzyskał w roku 1931 na Uniwersytecie Poznańskim. Doktoryzował się, również w Poznaniu, w roku 1932. Po obronie doktoratu został starszym asystentem w Zakładzie Mikrobiologii Lekarskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W czasie studiów został odznaczony Medalem Karola Marcinkowskiego. W okresie od lutego [1928](#) do lipca [1931](#) pracował w Poradni Przeciwgruźliczej w Poznaniu i w tym czasie zestawił i opublikował wyniki opadania krwinek w przebiegu gruźlicy.

W marcu [1936](#) r. współzałożył zakład produkujący surowice i szczepionki. Od [1937](#) r. był członkiem spółki założycielskiej oraz dyrektorem wytwórni strun chirurgicznych i technicznych, charakteryzujących się dobrymi właściwościami mechanicznymi i ulegających biodegradacji. Stosowane w chirurgii. Produkowany tam catgut ze sterylizacją jodową impregnowany srebrem i jodem całkowicie zaspakajał potrzeby krajowe.

W latach [1932–1939](#) wykładał higienę w Państwowej Szkole Pielęgniarek PCK w Poznaniu i na Wyższym Studium Katolickim.

Był sekretarzem Związku Lekarskiego w Obwodzie Wielkopolskim oraz działał w Towarzystwie Higienicznym.

Był lekarzem zaufania Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu jako rzeczoznawca do spraw inwalidzkich.

W [1935](#) r. wydał *Zarys orzecznictwa inwalidzkiego*, który był pierwszą obszerną publikacją na ten temat w języku polskim.